

Ако от християните се очаква да обичат всеки, защо мразят хората с хомосексуална ориентация?

Ейми Ор-Юинг

Изглежда никога не можем да избегнем въпроса за секса. Вестниците ни са пълни със сензационни детайли от историите на известни личности, а църквата е представена като тесногръда и с остарели възгледи, когато се стреми да потвърди поучението на Исус относно сексуалния морал. Как дори подхващаме тези въпроси, когато стигаме до този, свързан с хомосексуалността от толкова различна перспектива? Особено когато личната идентичност често се определя от

сексуалните ни действия.

Първото нещо, което трябва да попитаме е : Християните мразят ли хората с хомосексуална ориентация?

Истината е, че някои хора, които наричат себе си християни са действали с омраза към хората с хомосексуална ориентация и е нужно да започнем с решително отхвърляне на тази реакция и изразяване на нашата мъка, че това се е случвало. В моята работа в различни части на страната съм се натъквала на изненадващо голям брой хора, които се борят с въпроса за сексуална идентичност и чувстват, че опират пешкира от ужасно отношение от страна на църквата. Когато се опитваме да кажем какво говори Библията за хомосексуалната практика, трябва да помним, че стъпваме на невероятно чувствителна почва. Най-добрият отговор е да бъдеш християнин, който обича хората в гей общността.

Но ако ние като християни не мразим хората с хомосексуална ориентация не ставаме ли тесногръди, когато наричаме хомосексуалните действия морално погрешни? Думата тесногръд (bigot) означава човек, който е нетолерантен към гледната точка на другите. Това вярно ли е за нас като християни? Не би трябвало да е. Християните трябва да бъдат готови да толерират гледната точка на другите, но това не означава да се съгласяват с тях. Думата „толерирам“ загатва, че уважавам правото на другите личности да изразят своето виждане. (Ако се съгласявам с тях, няма нужда да толерирам).

Ако не сме тесногръди, тогава не сме ли заседнали в мрачните векове? Не е ли нужно да настигнем останалата част от обществото и да спрем да бъдем превзето морални? Не би ли трябвало библейските текстове, които говорят срещу хомосексуалната практика да бъдат разглеждани като отнасящи се до определен културен контекст, който е напълно неуместен в западното либерално общество? Твърди се, че в общество, където хомосексуалното партньорство е културно приемливо тези текстове просто вече не са приложими. Те са остарели и в такъв случай църквата трябва да настигне моралното развитие на обществото, в което се намира.

"Християните трябва да са подготвени да толерират възгледите на другите, но това не означава, че трябва да се съгласяват с тях". Предположението, което стои зад тази идея

е, че Библията е била написана в морален контекст, когато на всяко сексуално действие извън брака се е гледало с неодобрение. Обаче не такъв е случаят. Хомосексуалността е била широко практикувана в Римската империя, както и в предишната Гръцка цивилизация, където често се е разглеждала като неделима част от образованието на младия мъж. В същия този контекст на широко разпространена хомосексуална практика е бил написан Новия завет.

Интересно е, че същото е вярно и за Стария завет. Ханаанската и сирийската цивилизация около Израел като цяло са приемали хомосексуалната практика и все пак текстове като Левит 18:22 и 20:13 заявяват, че хомосексуалната практика е неприемлива за онези, които са от еврейската религия. Фактът, че другите неща обявени извън закона в тези текстове като носене на дрехи от смесени тъкани и ядене на мекотело с черупка вече не са забранени, се дължи на твърдението на Исус, че е изпълнил изискванията на закона за нас. Може да изглежда своеволно да се придържаме към някои части от Стария завет, а към други не, но Исус и апостолите продължават да подкрепят моралния закон в живота на християнина. И така, ако тези текстове не са напълно съобразени с културата те трябва да бъдат зависими от един източник на морал извън самите тях.

Природа срещу природа

Понеже практикуването на сексуална активност със същия пол не е нововъведение на западното либерално общество, изглежда, че виждането за хората, че са „по природа“ хомосексуални е навлязло в преобладаващото мнение напоследък.

Въпросът, поставен на Библията може да бъде нещо, срещнато по тези редове: Как може един любящ Бог да откаже на хората възможността да бъдат това, което са по природа? Така се връщаме отново към основния въпрос – идентичността. Кое ме прави да съм това, което съм? Това може да бъде сърцевината от областта на несъгласие между нас.

За християнина индивидуалността не се определя само на база на сексуалната ориентация или действие. Тя може да бъде важна част от нашето себеизразяване, но не е крайната определяща точка за нашата природа. Библията учи, че всички хора са създадени по образа на Бога и затова човешкият живот е скъпоценен. Индивидът има значимост и достойнство просто защото е човек. Всеки човек е обичан от Бога. Това може да звучи банално, но всъщност е невероятно дълбоко. Както и да се държим, каквито и да са нашите склонности, ние сме ценни.

Също така е важно да стане ясно, че не единствено християните са тези, които може да искат да оспорват идеята, че хората са гейове по природа или че нечия сексуална ориентация е по някакъв начин предопределена. Гласът на кампанията за гей правата Питър Татчел, който основа OutRage! (Безчинство), осъди всяко търсене на гей ген като „невалидна теория, която твърди, че гените са причина за хомосексуалност“ [1]. Вероятно редица фактори допринасят за хомосексуалната ориентация – на средата, генетичен, хормонален, поведенчески. Човешкото същество все още има способност да прави избор и да преследва цели. Християнинът би искал да утвърди достойнството на всеки човек и направи разграничение между личностност и поведение.

Когато отговаряме на този въпрос е нужно да бъдем изключително чувствителни относно това откъде идва нашият приятел. За много хора това е болезнен личен въпрос, докато за други това е интелектуално възражение спрямо вземането на християнството насериозно. Това не означава, че няма смислени отговори, които можем да дадем, но начинът по който го правим и тонът са много важни. Можем ли да изразим безусловната любов на Исус и в същото време да стоим в Неговите морални поучения, че сексът е даден от Бог за изразяване в рамките на брака? Бог знае, че това ще доведе до болка и жертва не само от страна на склонните към хомосексуалност, но също и за някои хетеросексуалисти, които биха искали да се оженият, но не намират партньор и за женените хора, които са нещастни и недоволни, но остават верни на брачния обет. Можем ли някакси да бъдем реалистични спрямо крехкостта на нашата сексуалност и сложния подход, който се изисква при разрешаването на тези въпроси, като в същото време се опитваме да бъдем верни на библейското поучение? Надявам се.

[1] The Times, 20 February 1997

© Ейми Ор-Юинг. Статията е преведена и използвана с разрешението на автора от уебсайта на Universities and Colleges Christian Fellowship (UCCF), <http://www.bethinking.org>. Тази статия е написана от апологет от The Zacharias Trust и е публикувана за първи път в сп. „idea” (<http://www.eauk.org/idea/>).